

Joh. 21, 1-8 - preek NGKE - 12-5-2019

Pasen en nu...?

Tabgha

Jezus is ver weg in Tabgha...

Tenminste voor het gevoel van zijn leerlingen.

Tabgha dat is de plek die jullie hier op de kaart zien.

Aan de NW kant van het meer van Galilea in het land Israël.

Daar staan twee kerken: de kerk van de Broodvermenigvuldiging en kerk van het 'Primaat van Petrus'; ook wel genoemd 'de kerk van Petrus' eerherstel'.

Dat is het vervolg op het verhaal dat we net gelezen hebben.

Dit is dus ook de plek van het houtskoolvuur:

waar de Heer brood en vis op had liggen.

-Daarover zullen we het volgende week hebben-
Dit is die plek.

Volgens de traditie zou de Heer precies hier, op die rots,
dat houtskoolvuur aangelegd hebben.

Vandaar dat het ook 'Mensa Christi' heet,
de tafel van Christus,

Daar is de kerk die je net zag overheen gebouwd.

Tegenwoordig komen er veel christelijke pelgrims.

Wij zijn er ook eens geweest.

Maar Jezus is voor mijn gevoel ver weg in Tabgha.

Dit moet de plek zijn waar onze geschiedenis zich afspeelde,
het zou kunnen zijn dat zo'n plek je er dichterbij brengt

Maar we konden niet erg enthousiast worden.

Dat kwam door een Franciscaanse priester die in de kerk steeds heel boos:

'silence', 'stilte;' siste.

Iedereen probeerde daar natuurlijk een foto te maken, maar hij probeerde ons allemaal stil te krijgen.

Tja, heilige plek hè.

Enmaal buiten haastten onze RK broers en zussen zich naar het strand, en begonnen allemaal een flesje water uit het meer te vullen.

Maar de Heer Jezus bleef daar voor ons gevoel ver weg.

Terwijl je toch op de plek bent waar het ooit gebeurde, volgens de traditie dan.

Leerlingen> (Discipelen)

De Heer Jezus was voor het gevoel ver weg.

Voor zijn leerlingen toen ook.

En zij hadden Hem pas nog in persoon ontmoet.

Onverwacht, levend en wel.

Dat was het wonder hè.

Na zijn kruisiging weer opgestaan uit de dood.

Je kon nog zien waar de spijkers gezeten hadden,
en de speerwond,

maar Hij was wel levend.

Tja wat een wonder!

De leerlingen (laat ik de discipelen zo maar noemen),
ontmoetten Hem steeds even, nu al twee keer

Maar de Heer bleef niet!

Hij was er steeds even en dan weer een hele tijd weg.

Zo stel ik me dat voor!

Wat moesten ze nu in de tussentijd?

Mooi dat Pasen, maar wat nu?

Het lijkt dat ze op Hem blijven wachten om daar antwoord op te krijgen.

Zeven van hen waren toen maar naar het meer van Galilea vertrokken.

In het Noorden van het land.

Sommigen van hen kwamen daar vandaan

Misschien wel omdat de engel het gezegd had.,

bij het open graf:

"hij gaat jullie voor naar Galilea, daar zul je hem zien." (Matt. 28:7 NBV)

Maar toen daar verder ook niets gebeurde.

Ging Simon Petrus vissen en de anderen gingen mee.

Vissen was niet Petrus' hobby!

Een mooi tijdverdrijf tijdens het wachten.

Dat is vissen voor ons, een tijdverdrijf

Nee, Simon Petrus ging na drie jaar weer aan het werk.

Hij was immers visser geweest

En zonder de Heer Jezus wist hij niet wat hij anders moet doen.

Dus ging hij maar weer vissen.

Wij?

Hoe is dat voor jullie?

Heb je ook wel eens het gevoel dat de Heer Jezus ver weg is?

Als je er nu even over na zou denken,

zou je dan kunnen zeggen wat Pasen,

dit Pasen of iets algemener,

je hele leven Pasen vieren- voor je veranderd heeft?

Zijn je ideeën daardoor veranderd? Zou je kunnen zeggen hoe.

Heeft het invloed op je gevoelens. Hoe dan?

Is de praktijk van je leven daardoor waarschijnlijk heel anders, dan het anders geweest zou zijn.

Zou je iets kunnen noemen waarin de Heer Jezus juist heel dicht bij voor je is. Omdat je het voor Hem, misschien wel mét Hem doet.

...

...

Of is Hij eigenlijk - als je eerlijk bent- best ver weg.

Niet zo aanwezig in je leven.

En zit je op Hem te wachten.

Hij zal toch nog een keer terugkomen!

Maar ben je in de tussentijd vooral druk met je eigen leven?

Ontdekking

Krijgen die leerlingen antwoord op hun onzekerheid:

‘wat moeten we nu verder zonder de Heer?’

Ja!

Ze krijgen een wedervraag [heel apart]:

“Hebben jullie beleg voor op het brood?”

(Dat was in die tijd vaak vis)

Dat staat er eigenlijk: hebben jullie iets te eten bij het brood.

Die vraag kregen ze na een nachts vissen zonder succes!

De Heer vraagt het hen,
maar dat weten de leerlingen dan nog niet dat Hij dat is
Dat is typisch de aanpak van de Heer Jezus als Hij zijn leerlingen iets
duidelijk wil maken.
Hij laat het hun zelf ontdekken.
Dat is de stijl van de Heer als leermeester.

Ze hadden het namelijk al kunnen weten hoor.
Hij had het pas nog als eerste tegen hen gezegd,
bij de eerste ontmoeting na zijn opstanding:
'Ik wens jullie vrede!
Zoals de Vader mij heeft uitgezonden, zo zend ik jullie uit.' (Jn. 20:21 NBV)
Maar dat was kennelijk niet helemaal tot hun doorgedrongen.
Of anders, wisten ze gewoon niet hoe ze dat aan moeten pakken.

De Heer had het hen trouwens nog veel eerder al aan hun duidelijk gemaakt.

Drie jaar eerder al.

Toen had Hij ze als het ware ander werk gegeven.

Toen had Hij -ook na een nacht tevergeefs vissen- gezegd:

‘gooi je net in diep water uit’

Toen hadden ze twee boten vol vis gevangen met één net (Luk 5,4)

'Kom, volg mij, ik zal van jullie vissers van mensen maken.' (Matt. 4:19 NBV),

had Hij toen tegen Simon en zijn broer Andreas gezegd.

‘Vissers van mensen’ dat is heel ander werk dan ze tot dan toe gedaan hadden. Ze gingen meteen in opleiding.

En nu laat Hij hen zelf ontdekken, dat ze al ander werk *hebben*.

Weer vangen ze de hele nacht niets, want dat is hun werk niet meer.

Natuurlijk wist de Heer Jezus dat.

Hij had daar zelf voor gezorgd daar ben ik zeker van dat ze niets vinger

En dan vraagt Hij hen:

‘Hebben jullie iets voor op het brood?’

Nee... (natuurlijk niet)

En dan: ‘gooi je net aan stuurboord uit’

Hun net zit weer boordevol.

Het is Jezus’ manier van hen ergens aan herinneren.

Weten jullie nog!

Denk nog eens goed na!

‘Jullie weten wel wat jullie nu moeten doen’

Jullie zijn immers geen gewone vissers meer.

Ontdekking

En nu wij

Als je zonet helemaal geen antwoord had op die vraag:

‘wat is er veranderd door de opstanding van de Heer Jezus in mijn leven?’

Als je eigenlijk nog steeds op Hem zit te wachten totdat Hij terugkomt. Voordat je nieuwe leven begint.

Ga er maar vanuit dat Hij je ook wilt laten ontdekken. Nu al.

Kun je nu zeggen dat je leven van elke dag met het nieuwe Leven van de Heer te maken heeft?

Mooi vind ik het dat deze hele geschiedenis zich aan de kust afspeelt. Op de grens van water en land.

Op die grens herinnert de Heer zijn leerlingen aan wie ze nu zijn, en aan wat dat voor hun leven betekent.

Ze gaan nu met hun Heer de grens over.

Toen ze de Heer Jezus' voor het eerst ontmoetten kregen ze ander werk,
nu ze Hem na zijn opstanding weer ontmoetten zijn ze a.h.w. afgestudeerd en worden er zelfstandig op uit gestuurd.
Zoals de Vader mij heeft uitgezonden, zo zend ik jullie uit.' (Jn. 20:21 NBV)
Op de grens van land en water wordt duidelijk dat ze in hun leven nu een grens passeren.

Het is de tijd van eindexamens.
Als je het lukt sta je straks aan de andere kant van school.
Misschien wel voor een nieuwe opleiding.
Misschien aan het begin van een baan.
Wat je straks gaat doen, zal je stempelen
zal een deel van je identiteit worden.

Immers om je een voorbeeld te noemen: je werkt niet alleen voor de politie,
je bent een politieman/vrouw (politiemens).
Snap je, wat je doet stempelt je ook.

De eerste leerlingen van Jezus waren vissers, ze werden vissers van mensen.
In het kerkelijk jaar zijn we nu tussen Pasen en Pinksteren.
Hoe stempelt Pasen, zeg maar de opstanding van de Heer Jezus jouw leven?
Je weet wie Jezus voor jou is, maar wie ben jij voor Jezus?
Goed om je dat na Pasen weer af te vragen:
hoe ben ik met mijn Heer onderweg?
Wie ben ik nu voor mijn Heer?
Naast alle andere dingen die je doet.
Wat verandert er door je ontmoeting met de Heer in je leven.
In je denken?

In je gevoelens over veel dingen.

In wat je doet?

Weet je dat? Denk je daar over na?

Ben je bezig met Leven (met een hoofdletter) naast je leven?

Of zit je op dat Leven alleen nog maar te wachten

zoals de eerste leerlingen van de Heer Jezus deden?

Leven is niet pas iets voor straks, dat is nu al begonnen.

Dat kun je niet ergens opzoeken.

Je Heer verwacht dat je daar zelf je verantwoordelijkheid in neemt.

En zal je dat zelf willen laten ontdekken,

zoals Hij dat zijn eerste leerlingen ook zelf liet ontdekken.

Vraag je af wat je Heer over het nieuwe leven gezegd heeft,

denk erover na, bidt.

De Heer zal het ook jou willen laten ontdekken,

wie je voor Hem bent,
en hoe dat jouw identiteit stempelt.
En je leven!

Tja, 't is Pasen geweest... en nu?

Amen.

© Wieb Dijksterhuis 12 mei 2019